

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

2018. gada 22. martā*

Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Ar notiekošu likumdošanas procesu saistīti dokumenti – Trialogi – Četru sleju tabulas attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropolu un Lēmumu 2009/371/TI un 2005/681/TI atcelšanu – Daļējs piekļuves atteikums – Prasība atcelt tiesību aktu – Interese celt prasību – Pieņemamība – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmā daļa – Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību – Vispārējās prezumpcijas par atteikumu piekļūt četru sleju tabulām, kas izveidotas saistībā ar trialogiem, neesamība

Lieta T-540/15

Emilio De Capitani, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv *O. Brouwer, J. Wolfhagen* un *E. Raedts*,
avocats,

prasītājs,

pret

Eiropas Parlamentu, ko sākotnēji pārstāvēja *N. Görlitz, A. Troupiotis* un *C. Burgos*, vēlāk – *M. Görlitz, C. Burgos* un *I. Anagnostopoulou*, pārstāvji,

atbildētājs,

ko atbalsta

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *E. Rebasti, B. Driessen* un *J.-B. Laignelot*, pārstāvji,

un

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J. Baquero Cruz* un *F. Clotuche-Duvieusart*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Eiropas Parlamenta Lēmumu A(2015) 4931 (2015. gada 8. jūlijs), ar ko ir atteikts prasītājam piešķirt neierobežotu piekļuvi dokumentiem LIBE-2013-0091-02 un LIBE-2013-0091-03.

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: tiesneši *M. van der Vaude* [*M. van der Woude*], kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, *V. Tomljenoviča* [*V. Tomljenović*], *E. Bieljūns* [*E. Bieliūnas*], *A. Markulli* [*A. Marcoulli*] un *A. Kornezovs* [*A. Kornezov*], (referents),

* Tiesvedības valoda – angļu.

sekretārs: P. Kullens [*P. Cullen*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 20. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Ar 2015. gada 15. aprīļa elektroniskā pasta vēstuli prasītājs *Emilio De Capitani*, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), iesniedza Eiropas Parlamentam pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kurus sagatavojis Parlaments vai kuri atrodas tā rīcībā un kuri ietver šādu informāciju: “pamatojums, kā panākt iepriekšēju vienošanos par notiekošajām koplēmuma procedūrām, kuras ierosinātas visās komitejās; vairāku sleju tabulas (kurās parakstīts Eiropas Komisijas priekšlikums, parlamentārās komitejas vadlīnijas, Eiropas Savienības Padomes iekšējo struktūru ierosinātie grozījumi un, attiecīgā gadījumā, ierosinātie kompromisa priekšlikumi), kas iesniegti dialogos par notiekošajām koplēmuma procedūrām” (turpmāk tekstā – “sākotnējais pieteikums”).
- 2 Parlaments 2015. gada 3. jūnijā atbildēja prasītājam, ka, ņemot vērā ļoti lielo skaitu dokumentu, uz kuriem attiecas sākotnējais pieteikums, tā apstrāde radītu pārlietu lielu administratīvo slogu, un tāpēc minētais pieteikums bija jānoraida.
- 3 Ar 2015. gada 19. jūnija elektroniskā pasta vēstuli prasītājs atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktam iesniedza Parlamentam pieteikumu, kurā šī sprieduma 1. punktā minētos dokumentus viņš ierobežoja ar vairāku sleju tabulām, kas sagatavotas sākotnējā pieteikuma laikā notiekošajos dialogos par parastajām likumdošanas procedūrām, kuru juridiskais pamats ir LESD V sadaļa (“Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa”) un LESD 16. pants attiecībā uz personas datu aizsardzību (turpmāk tekstā – “atkārtotais pieteikums”).
- 4 Parlaments ar savu 2015. gada 8. jūlija Lēmumu A(2015) 4931 informēja prasītāju, ka viņš ir identificējis septiņas tabulas ar vairākām slejām saistībā ar atkārtoto pieteikumu. Parlaments deva pilnīgu piekļuvi piecām no tām. Turpretim attiecībā uz divām pārējām tabulām, proti, tām, kas ietvertas dokumentos LIBE-2013-0091-02 un LIBE-2013-0091-03 (turpmāk tekstā – “attiecīgie dokumenti”), Parlaments piešķīra piekļuvi tikai pirmajām trim tabulas slejām, tādējādi atsakoties atklāt ceturto sleju. Prasītājs apstrīd šo atteikumu pilnībā piekļūt attiecīgajiem dokumentiem (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 5 Attiecīgajos dokumentos ietvertajās tabulās ir četras slejas, no kurām pirmā ir Komisijas likumdošanas priekšlikuma teksts, otra – Parlamenta nostāja un ierosinātie grozījumi, trešā – Padomes nostāja un ceturrtā – kompromisa projekta teksts (dokuments LIBE-2013-0091-02) vai Padomes prezidentūras pagaidu nostāja saistībā ar Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem (dokuments LIBE-2013-0091-03).
- 6 Parlaments pamatoja apstrīdēto lēmumu ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmo daļu, ciktāl, pirmkārt, attiecīgo dokumentu ceturrtā sleja ietver Padomes prezidentūras pagaidu kompromisa tekstus un sākotnējos priekšlikumus, kuru publicēšana radītu faktisku, konkrētu un nopietnu iestādes lēmumu pieņemšanas procesa un starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procesa apdraudējumu pašreizējās likumdošanas procedūras kontekstā, un, otrkārt, šajā lietā neesot konstatētas nekādas sevišķas sabiedrības intereses, kas būtu pārākas par interesi par likumdošanas procedūras efektivitāti.

- 7 Attiecībā uz apgalvoto lēmumu pieņemšanas procesa nopietno apdraudējumu Parlaments izvirzīja šādus iemeslus:
- attiecīgo dokumentu ceturtnās slejas publiskošana faktiski, konkrēti un nopietni ietekmētu lēmumu pieņemšanas procesu;
 - joma, uz kuru attiecas attiecīgie dokumenti – policijas sadarbība – ir ļoti sensitīva, un šo dokumentu ceturtnās slejas publiskošana varētu negatīvi ietekmēt dalībvalstu un Eiropas Savienības iestāžu savstarpējo uzticēšanos un līdz ar to arī labu sadarbību, kā arī Parlamenta iekšējo lēmumu pieņemšanas procesu;
 - publiskošana brīdī, kad sarunas vēl turpinās, varētu radīt publisku spiedienu uz referentu, ēnu referentiem un politiskajām grupām, jo sarunas ir par ļoti sensitīviem jautājumiem, kas skar datu aizsardzību un Eiropas Savienības Aģentūras tiesībaizsardzības sadarbībai un apmācībai (Eiropola) valdī;
 - piekļuves piešķiršana attiecīgo dokumentu ceturtnajai slejai palielinātu Padomes prezidentūras nevēlēšanos dalīties informācijā un sadarboties ar Parlamenta sarunu grupu un jo īpaši ar referentu; turklāt, ņemot vērā valsts iestāžu un interešu grupu pieaugošo spiedienu, Parlamenta sarunu grupa būtu spiesta priekšlaicīgi izdarīt stratēģiskas izvēles par to, kad piekāpties Padomei un kad no tās prezidentūras prasīt vairāk, kas “ievērojami sarežģītu iespējas panākt vienošanos par kopīgu nostāju”;
 - princips, ka “par neko nav panākta vienošanās, kamēr nav panākta vienošanās par visu”, ir ļoti svarīgs likumdošanas procedūras pareizai darbībai un līdz ar to arī kādas informācijas publiskošana līdz sarunu beigām, pat ja tā nav ļoti sensitīva informācija, varētu negatīvi ietekmēt visas pārējās dokumentācijas daļas; turklāt tādu nostāju atklāšana, kas vēl nav kļuvušas galīgas, varētu radīt neprecīzu priekšstatu par iestāžu patiesajām nostājām;
 - tāpēc, kamēr likumdevēji nav apstiprinājuši tekstu, par kuru ir jāpanāk vienošanās, piekļuve visai ceturtnajai slejai ir jāatsaka.
- 8 Attiecībā uz iespējamu sevišķu sabiedrības interešu esamību Parlaments apgalvo, ka pārskatāmības princips un demokrātijas augstākās prasības neveido un pašas par sevi nevar radīt sevišķas sabiedrības intereses.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 9 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 18. septembrī, prasītājs cēla šo prasību.
- 10 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2016. gada 21. janvārī, Padome un Komisija lūdza atļauju iestāties šajā lietā Parlamenta prasījumu atbalstam. Savos apsvērumos ne prasītājs, ne Parlaments neizvirzīja iebildumus par šiem lūgumiem iestāties lietā.
- 11 Parlaments 2016. gada 9. februārī iesniedza savu iebildumu rakstu Vispārējās tiesas kancelejā.
- 12 Ar 2016. gada 22. marta lēmumu Vispārējās tiesas ceturtnās palātas priekšsēdētājs ļāva Padomei un Komisijai iestāties šajā lietā.
- 13 Replikas raksts tika iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā 2016. gada 4. aprīlī.

- 14 2016. gada 13. un 17. maijā Komisija un Padome nosūtīja Vispārējās tiesas kancelejai to attiecīgos iestāšanās rakstus.
- 15 2016. gada 17. maijā Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts arī atbildes raksts uz repliku.
- 16 Prasītājs apsvērumus par iestāšanās rakstiem Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza 2016. gada 6. jūlijā.
- 17 Tā kā tika mainīts Vispārējās tiesas palātu sastāvs, lieta tika nodota Vispārējās tiesas septītajai palātai un jaunam tiesnesim referentam.
- 18 2017. gada 5. aprīlī Vispārējā tiesa nodeva šo lietu izskatīšanai septītajai palātai paplašinātā sastāvā.
- 19 Tā kā viens no palātas locekļiem nevarēja piedalīties, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs saskaņā ar Reglamenta 17. panta 2. punktu norīkoja Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieku, lai palātu papildinātu.
- 20 Ar 2017. gada 18. maija rīkojumu Vispārējās tiesas septītā palāta paplašinātā sastāvā izdeva rīkojumu Parlamentam pierādījumu savākšanas pasākumu ietvaros tai iesniegt attiecīgo dokumentu kopiju, kas netika nosūtīta prasītājam saskaņā ar Reglamenta 104. pantu.
- 21 2017. gada 23. maijā Vispārējās tiesas septītā palāta paplašinātā sastāvā procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva jautājumus lietas dalībniekiem, lūdzot tiem rakstiski sniegt atbildes.
- 22 2017. gada 14. jūnijā Parlaments veica pierādījumu savākšanas pasākumus.
- 23 Tajā pašā dienā prasītājs, Parlaments, Padome un Komisija Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza atbildes uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem.
- 24 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 25 Parlamenta, ko atbalsta Padome un Komisija, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par interesi celt prasību

- 26 Parlaments 2017. gada 14. jūnija atbildē uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva saskaņā ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem, paziņoja, ka 2016. gada 23. oktobrī tas saņēma pieteikumu par piekļuvi tostarp attiecīgajiem dokumentiem un atbildēja, padarot tos publiski pieejamus, izmantojot Parlamenta dokumentu reģistru, jo likumdošanas procedūra, uz kuru tie attiecās, bija pabeigta. Šīs atbildes 3. zemsvītras piezīmē Parlaments minēja interneta saiti, kas ļauj piekļūt šiem dokumentiem.
- 27 Tiesas sēdē Padome un Komisija pēc būtības apgalvoja, ka prasītāja lūgums tādējādi tika apmierināts un līdz ar to viņš esot zaudējis interesi celt prasību, un tādēļ vairs neesot vajadzības par to lemt.

- 28 Prasītājs apstrīd intereses celt prasību zudumu.
- 29 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šai personai ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts (spriedums, 2010. gada 10. decembris, *Ryanair/Komisija*, no T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08, EU:T:2010:511, 41. punkts; rīkojumi, 2011. gada 9. novembris, *ClientEarth u.c./Komisija*, T-120/10, nav publicēts, EU:T:2011:646, 46. punkts, un 2015. gada 30. aprīlis, *EEB/Komisija*, T-250/14, nav publicēts, EU:T:2015:274, 14. punkts).
- 30 Prasītāja interesei celt prasību, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv ne tikai prasības celšanas brīdī, bet arī jāturpina pastāvēt līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, pretējā gadījumā tiesvedība ir jāizbeidz pirms sprieduma taisīšanas, kas nozīmē, ka prasības rezultātam ir jābūt labvēligam lietas dalībniekam, kurš cēlis šo prasību (spriedums, 2010. gada 10. decembris, *Ryanair/Komisija*, no T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08, EU:T:2010:511, 42. un 43. punkts; rīkojumi, 2011. gada 9. novembris, *ClientEarth u.c./Komisija*, T-120/10, nav publicēts, EU:T:2011:646, 47. un 49. punkts, un 2015. gada 30. aprīlis, *EEB/Komisija*, T-250/14, nav publicēts, EU:T:2015:274, 15. un 17. punkts).
- 31 Tādēļ ir jāpārbauda, vai, publiskojot attiecīgos dokumentus Parlamenta elektroniskajā dokumentu reģistrā pēc tam, kad ir pabeigta likumdošanas procedūra, uz kuru tie attiecas, prasība atcelt apstrīdēto lēmumu zaudē priekšmetu.
- 32 Šajā nozīmē no judikatūras izriet, ka prasītājs var saglabāt interesi lūgt atcelt Savienības iestādes tiesību aktu, lai nepieļautu, ka nākotnē atkārtojas tā iespējamais prettiesiskums. Šāda interese celt prasību izriet no LESD 266. panta pirmās daļas – saskaņā ar to iestādei, kuras pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumu. Tomēr šī interese celt prasību var pastāvēt tikai tad, ja apgalvotais prettiesiskums varētu atkārtoties nākotnē, neatkarīgi no tās lietas apstākļiem, kura bijusi pamatā prasītāja celtajai prasībai (skat. spriedumu, 2007. gada 7. jūnijs, *Wunenburger/Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50.–52. punkts un tajos minētā judikatūra). Tā tas ir šajā gadījumā, ņemot vērā, ka prettiesiskums, uz ko atsaucas prasītājs, ir balstīts uz viena no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem interpretāciju, ko Parlaments, ļoti iespējams, atkārtos jauna pieteikuma gadījumā, jo īpaši tāpēc, ka daļa apstrīdētajā lēmumā minēto atteikuma pamatojumu par piekļuves piešķiršanu ir vispārēji piemērojama ikvienam pieteikumam par piekļuvi notiekošo dialogu darbam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe /Padome*, T-233/09, EU:T:2011:105, 35. punkts).
- 33 Turklāt gan sākotnējā pieteikumā, gan prasītāja atkārtotajā pieteikumā bija nepārprotami pieprasīts izsniegt noteiktu skaitu dokumentu, kas attiecas uz notiekošajām likumdošanas procedūrām. Tādējādi attiecīgo dokumentu publiskošana pēc tam, kad ir pabeigta likumdošanas procedūra, uz kuru tie attiecas, neapmierinātu pilnībā prasītāja pieteikuma mērķi, ņemot vērā šo pieteikumu priekšmetu, un tādējādi viņam saglabājas interese prasīt atcelt apstrīdēto lēmumu.

Par lietas būtību

- 34 Prasības pieteikuma pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus attiecīgi par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmās daļas pārkāpumu un apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību. Jāsāk ir ar pirmā pamata izvērtēšanu.
- 35 Šim pamatam ir trīs daļas. Saskaņā ar pirmo daļu Parlaments nav pietiekami juridiski pierādījis, lai pilnībā atteiktu piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, ka piekļuve šiem dokumentiem tieši, efektīvi, un nevis hipotētiski apdraudētu likumdošanas procesu. Otrā daļa būtībā attiecas uz principa par iespējami plašāku piekļuvi Savienības likumdošanas dokumentiem pārkāpumu. Saskaņā ar trešo daļu Parlaments šajā gadījumā ir kļūdaini atteicies atzīt, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato pilnīgu piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem. Vispirms ir jāpārbauda pirmā pamata pirmās divas daļas kopā.

Lietas dalībnieku argumenti

- 36 Pirmām kārtām, prasītājs apgalvo, ka piekļuvi attiecīgo dokumentu ceturtajai slejai varēja atteikt tikai tad, ja Parlaments būtu pierādījis, ka nopietns apdraudējums lēmumu pieņemšanas procesam bija saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks, un kā pilnīga piekļuve šiem diviem dokumentiem varētu konkrēti un reāli apdraudēt aizsargātās intereses. Viņš uzsver, cik svarīgi ir piekļūt minētā dokumenta ceturtajai slejai pārstāvības demokrātijas ietvaros, lai pilsoņi varētu lūgt viņu pārstāvjus ziņot par viņu izdarītajām izvēlēm un vajadzības gadījumā ar piemērotiem līdzekļiem izteikt savus viedokļus par vienošanos, kas panākta attiecīgajos dialogos.
- 37 Pirmkārt, viņš apgalvo, ka Parlaments nav precizējis, kāpēc attiecīgais likumdošanas priekšlikums tikai tāpēc, ka tas ietilpst policijas sadarbības jomā, būtu jāuzskata par ļoti sensitīvu, un nav pamatojis, kādā veidā uzticēšanās starp dalībvalstīm vai starp iestādēm tiktu apdraudēta, ja tiktu publiskota divu attiecīgo dokumentu ceturtās slejas kompromisa teksts. Viņš precizē, ka tas, ka no likumdošanas priekšlikuma var rasties vai faktiski ir radušās intensīvas diskusijas, nekādā ziņā nenozīmē, ka jautājums ir tik sensitīvs, ka tas pamato tā turēšanu noslēpumā.
- 38 Otrkārt, prasītājs apstrīd atteikuma pamatojumu, kuru apstrīdētajā lēmumā ir norādījis Parlaments un saskaņā ar kuru attiecīgo dokumentu ceturtās slejas publiskošana radītu lielāku sabiedrības spiedienu, jo dažādu iestāžu nostājas, izņemot kompromisa tekstu, jau ir zināmas un likumdošanas procesam principā ir jānotiek atklāti un pārskatāmi. Tabulu ceturtajā slejā esošās informācijas, kura ir attiecīgajos dokumentos (turpmāk tekstā – “dialogu tabulas”) pagaidu raksturs, kuru sabiedrība ir pilnībā spējīga uztvert, faktiski pierāda, cik svarīga ir piekļuve šīm tabulām, lai sniegtu sabiedrībai priekšstatu par to, kā norisinās likumdošanas sarunas, un pārskatu par dažādajiem priekšlikumiem, kas tiek vai jau ir tikuši apspriesti.
- 39 Treškārt, prasītājs apgalvo, ka Parlaments nav norādījis iemeslus, kuru dēļ tas uzskatīja, ka princips “par neko nav panākta vienošanās, kamēr nav panākta vienošanās par visu” attaisno dialogu tabulas ceturtās slejas nepubliskošanu un kā šis princips būtu saistīts ar nopietnu lēmumu pieņemšanas procesa apdraudējumu. Viņš piebilst, ka likumdošanas procesa kā tāda efektivitāte nav mērķis, kas minēts vai iekļauts LESD 294. pantā.
- 40 Otrām kārtām, prasītājs apgalvo, ka Parlaments apstrīdētajā lēmumā neesot ņēmis vērā faktu, ka šajā lietā viņš rīkojās kā viens no likumdevējiem un ka šādā gadījumā piekļuvei principā būtu jābūt pēc iespējas plašākai, ņemot vērā Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 6. apsvērumā un 12. panta 2. punktā atzītā likumdošanas procesa specifiku. Turpinājumā viņš apgalvo, ka saskaņā ar judikatūru iestādēm piešķirtā rīcības brīvība attiecībā uz tādu dokumentu nepubliskošanu, kas ir daļa no parasta likumdošanas procesa, ir ārkārtīgi ierobežota vai pat neeksistē (spriedums, 2013. gada 17. oktobris, Padome/*Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 63. punkts). Citāds secinājums nozīmētu, ka, izvērsot dialogus pirmajā lasījumā, Līgumā noteiktā likumdošanas procedūra tiktu apieta un Savienības pilsoņiem būtu liegts piekļūt dokumentiem, kuriem pretējā gadījumā viņiem būtu piekļuve.
- 41 Kopumā viņš atgādina, ka Savienības pieņemtajam demokrātiskajam modelim ir divi līmeņi, no kuriem pirmais ir pārstāvības demokrātijas pastāvēšana, kā tas ir atgādināts LES 10. panta 1. un 2. punktā un kas nozīmē, ka pārstāvjus var atzīt par atbildīgiem attiecībā pret pilsoņiem par viņu pieņemtajiem likumdošanas lēmumiem, un otrais attiecas uz līdzdalības demokrātijas pastāvēšanu, kas ir ietverta gan LES 10. panta 3. punktā, gan Regulas Nr. 1049/2001 2. apsvērumā un kas Savienības pilsoņiem ļauj piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā. Pārskatāmības jēdziens ir būtisks šiem diviem līmeņiem, bet Parlaments esot ņēmis vērā tikai pirmo no tiem.
- 42 Trešām kārtām, attiecībā uz to, ka pastāv vispārēja prezumpcija par tādu dokumentu nepubliskošanu, kas attiecas uz dialogiem, kā to norādīja Komisija un Padome, prasītājs savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem apgalvoja, ka minētā prezumpcija bija pretrunā 2015. gada 16. jūlija spriedumam lietā *ClientEarth/Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486, 77. un 78. punkts). Atbildot uz iepriekš

21. punktā minētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem, kas attiecas uz to, vai trialogu tabulas atbilst judikatūrā paredzētajiem nosacījumiem, lai uz tām attiecinātu šādu prezumpciju, viņš atbildēja noliedzīgi, norādot, ka Tiesa ir atļāvusi šādas vispārīgas prezumpcijas par nepubliskošanu tikai attiecībā uz notiekošiem administratīviem vai tiesas procesiem. Trialogu tabulas nav kvalificējamas kā tādi procesi, bet tās pieder likumdošanas procesam. Pat pieņemot, ka šāda prezumpcija varētu tikt piemērota likumdošanas jomā, to nevarētu attiecināt uz trialogu tabulām, jo tās pašlaik ir vissvarīgākais Savienības likumdošanas procesa posms.
- 43 Pirmkārt, Parlaments, ko atbalsta Padome un Komisija, it īpaši iebilst, ka jautājums par policijas spēku organizāciju skar vienu no dalībvalstu pamatkompetencēm un ka dažas no dalībvalstīm varētu uzskatīt, ka sadarbība šajā jomā aizskar viņu suverenitāti. Attiecīgās jomas un attiecīgā likumdošanas priekšlikuma sensitīvo raksturu parāda arī padziļinātās diskusijas, kas notika sarunu laikā par dažiem šī priekšlikuma aspektiem, piemēram, Eiropola valdes organizāciju vai datu aizsardzību. Šādā kontekstā būtu svarīgi nodrošināt trialogu tabulu ceturtās slejas nepubliskošanas termiņu.
- 44 Parlaments piebilst, ka jaunizveidotas aģentūras valdes sastāvs un pilnvaras vienmēr rada intensīvas diskusijas starp iestādēm. Tāpat pastāvēja ievērojamas atšķirības starp attiecīgo iestāžu sākotnējām nostājām attiecībā uz Eiropola rīcībā esošo datu aizsardzību un apstrādi. Ņemot vērā šo tematu galveno nozīmi visu trialogu laikā, kas ir tikai daļa no attiecīgās likumdošanas procedūras, kura, pēc Parlamenta domām, bija objektīvi delikāta, apstrīdētais lēmums, kura mērķis ir uz ļoti īsu laiku saglabāt trialogu tabulu ceturtās slejas konfidencialitāti, bija pamatots, ņemot vērā iestāžu centienus panākt apmierinošu kompromisu.
- 45 Princips “par neko nav panākta vienošanās, kamēr nav panākta vienošanās par visu” līdz ar to būtu vienkāršs veids, kā nodrošināt galīgā kompromisa teksta iekšējo un ārējo saskanību. Iestāžu sākotnējo priekšlikumu priekšlaicīga publiskošana nopietni apdraudētu likumdošanas procesa nopietnību un ticamību un pašus likumdevējus, kuriem būtu jāuzņemas atbildība par tekstu, kas šajā posmā ne vienmēr atspoguļo viņu oficiālo nostāju.
- 46 Tā kā trialogu tabulu ceturtā sleja ietver tikai provizoriskus trialogu laikā piedāvātos projektus un tie nav saistoši iestādēm, tad to pat nevar uzskatīt par sagatavošanas dokumentu. Likumdošanas procesa pilnīga pārskatāmība jo īpaši trialogu laikā ne tikai laupītu jēgu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētajam izņēmumam, bet arī apdraudētu “labas pārvaldības un pilsoniskās sabiedrības līdzdalības mērķus, kas paredzēti LESD 15. panta 1. punktā”.
- 47 Turklāt Parlaments norāda, ka LESD 294. pantā paredzētās likumdošanas procedūras pareiza norise ir aizsargāta ar Līgumu, un pēc katra atsevišķā gadījuma pārbaudes tā var “attaisnot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzētā izņēmuma piemērošanu”, kas arī attiektos uz “lēmumu pieņemšanas procesa pienācīgu norisi un līdz ar to arī efektivitāti”.
- 48 Padome un Komisija jo īpaši uzskata, ka prasītāja apgalvojums, ka likumdošanas procesa efektivitāte nav LESD 294. pantā ietverts mērķis, ir acīmredzami kļūdaini.
- 49 Otrkārt, Parlaments, kuru atbalsta Padome un Komisija, atsaucoties uz tā paša tiesiskā regulējuma un judikatūras interpretāciju, kas atšķiras no tās, kuru piedāvā prasītājs, uzskata, ka jēdzieni “plašāka piekļuve” un, precīzāk, “pēc iespējas plašāk”, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 1. pantā, nevar tikt uzskatīti par līdzvērtīgiem “pilnīgai piekļuvei”. Tas apgalvo, ka attiecībā uz trialogu tabulām tam ir zināma rīcības brīvība, kuras robežas nosaka LESD 294. pantā paredzētās un iestāžu precizētās likumdošanas procesa pienācīgas darbības apdraudējums.
- 50 Turklāt Parlaments uzskata, ka pastāv atšķirība starp šajā lietā esošajiem faktiem un faktiem lietā, kurā ir taisīts 2013. gada 17. oktobra spriedums Padome/*Access Info Europe* (C-280/11 P, EU:C:2013:671), kuri ietver tostarp to, ka sarunu pilnvaras un sarunu grupu sastāvs tiek noteikts ar atklātu balsojumu,

lai iestādes nostāja tiktu pieņemta pilnīgi pārskatāmā veidā. Tikai vēlākā procedūras posmā, kad notiek likumdošanas sarunas un veidojas delikāts politiskais līdzsvars, Parlaments uzskata, ka trialogu tabulu ceturtā sleja īslaicīgi, ļoti ierobežotā laika posmā, ir jāaizsargā no informācijas publiskošanas.

- 51 Treškārt, savos iestāšanās rakstos Padome un Komisija ierosināja Tiesai konstatēt vispārēju prezumpciju, ka trialogu tabulu ceturtā sleja netiek publiskota, kamēr notiek trialogu procedūra. Šo prezumpciju nosaka drīzāk vajadzība nodrošināt minētās procedūras integritātes saglabāšanu, ierobežojot trešo personu iejaukšanos un ļaujot iestādēm efektīvi īstenot vienu no pilnvarām, kas tām uzticētas Līgumos. Atbildot uz iepriekš 21. punktā minētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem, Padome piebilda, ka neatkarīgi no šo tabulu priekšmeta un formas ir jāpiemēro vispārējā prezumpcija par tabulas ceturtās slejas nepubliskošanu, lai nodrošinātu iespējamo kompromisu starp iestādēm, kā arī uzticēšanās gaisotni un pēdējo minēto gatavību izskatīt iespēju savstarpēji piekāpties. Pēc tās domām, Tiesa jau ir atzinusi, ka šāda prezumpcija pastāv, neraugoties uz to, ka tā nav minēta apstrīdētajā aktā, kā tas izriet no 2008. gada 1. jūlija sprieduma lietā *Zviedrija un Turco*/Padome (C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. punkts).
- 52 Atbildot uz iepriekš 21. punktā izklāstītajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem, Parlaments paziņoja, ka tas ir vienisprātis ar Komisiju un Padomi, ka ir jāatzīst vispārēja prezumpcija par notiekošo trialogu tabulu ceturtās slejas nepieejamību, lai saglabātu procesa efektivitāti šajā ļoti delikātajā starpiestāžu sarunu posmā.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 53 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments atteicās piešķirt piekļuvi attiecīgo dokumentu ceturtajai slejai, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmo daļu, apgalvojot, ka šīs slejas publiskošana faktiski, konkrēti un nopietni apdraudētu attiecīgo lēmumu pieņemšanas procesu.
- 54 Prasītājs apstrīd apstrīdētā lēmuma pamatotību, jo būtībā tas esot gluži vispārīgs un hipotētisks un ar to nevarot pierādīt, ka pastāv risks, ka tiktu nopietni kaitēts apskatāmajiem lēmumu pieņemšanas procesiem.
- 55 Padome un Komisija savukārt lūdz Vispārējo tiesu konstatēt, ka pastāv vispārēja prezumpcija par nepubliskošanu, saskaņā ar kuru attiecīgā iestāde var atteikt piekļuvi notiekošo trialogu tabulu ceturtajai slejai. Parlaments, kas apstrīdētajā lēmumā nav pamatojies uz šādu prezumpciju, tomēr atbalstīja šo nostāju.
- 56 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa uzskata par nepieciešamu vispirms atgādināt judikatūru par Regulas Nr. 1049/2001 interpretāciju, kurai seko trialogu galvenās īpašības, un turpinājumā noskaidrot, vai pastāv vispārēja prezumpcija, ka attiecīgā iestāde var atteikties piešķirt piekļuvi notiekošo trialogu tabulu ceturtajai slejai. Visbeidzot, ja Vispārējā tiesa konstatēs, ka šāda prezumpcija nepastāv, tad tā izvērtēs, vai attiecīgo dokumentu pilnīga publiskošana būtiski kaitētu attiecīgo lēmumu pieņemšanas procesam Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmās daļas izpratnē.

– Ievada apsvērumi

- 57 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 preambulas pirmo apsvērumu šī regula atspoguļo vēlmi izveidot savienību, kur lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem. Kā tas ir atgādināts minētās regulas preambulas 2. apsvērumā, tiesības uz publisku piekļuvi iestāžu dokumentiem ir saistītas ar šo iestāžu demokrātisko raksturu (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34. punkts, un 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 27. punkts).

- 58 Šajā ziņā Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā to parāda tās preambulas 4. apsvērums un 1. pants, ir piešķirt sabiedrībai tiesības uz iespējami plašāku piekļuvi iestāžu dokumentiem (spriedumi, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 61. punkts; 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API* un Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 69. punkts, un 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 28. punkts).
- 59 Tomēr šīs tiesības ir pakļautas noteiktiem ierobežojumiem, kas pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem (spriedums, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 62. punkts). Precīzāk, un saskaņā ar tās preambulas 11. apsvērumu Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā ir paredzēta izņēmumu sistēma, kas iestādēm atļauj atteikt piekļuvi dokumentam, ja dokumenta publiskošana var kaitēt kādām no šajā pantā aizsargātajām interesēm (spriedumi, 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API* un Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 70. un 71. punkts; 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 74. punkts, un 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 29. punkts).
- 60 Šīs piekļuves izņēmumu vidū ir arī Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums, saskaņā ar kuru “var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm”.
- 61 Tā kā šādi izņēmumi ir atkāpe no principa par iespējami plašāku publisku piekļuvi dokumentiem, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (spriedumi, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 63. punkts; 2008. gada 1. jūlijs, *Suède un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 36. punkts, un 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 30. punkts).
- 62 Atbilstoši šauras interpretācijas principam, ja attiecīgā iestāde nolemj atteikt piekļuvi dokumentam, kuru tai tiek lūgts publiskot, tai principā ir jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un reāli kaitēt interesēm, kas aizsargātas ar kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, uz kuru šī iestāde atsaucas. Turklāt šāda kaitējuma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam (spriedumi, 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 76. punkts; 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 31. punkts, un 2016. gada 15. septembris, *Herbert Smith Freehills/Padome*, T-710/14, EU:T:2016:494, 33. punkts). Tikai ar to vien, ka dokuments skar intereses, kuras aizsargātas ar izņēmumu, nepietiek, lai pamatotu šī izņēmuma piemērošanu (spriedumi, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation /Komisija*, T-2/03, EU:T:2005:125, 69. punkts; 2011. gada 7. jūnijs, *Toland/Parlaments*, T-471/08, EU:T:2011:252, 29. punkts, un 2016. gada 15. septembris, *Herbert Smith Freehills/Padome*, T-710/14, EU:T:2016:494, 32. punkts).
- 63 Tādējādi, lai piemērotu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzēto izņēmumu, ir jāpierāda, ka iespēja piekļūt prasītajiem dokumentam varēja konkrēti un reāli apdraudēt iestādes lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību un ka šā kaitējuma risks bija saprātīgi paredzams, nevis gluži hipotētisks (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 7. jūnijs, *Toland/Parlaments*, T-471/08, EU:T:2011:252, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 Saskaņā ar judikatūru lēmumu pieņemšanas procesa apdraudējums Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmās daļas izpratnē ir “nopietns” jo īpaši tad, ja attiecīgo dokumentu publiskošana būtiski ietekmē lēmumu pieņemšanas procesu. Taču nopietnības novērtēšana ir atkarīga no visiem lietas apstākļiem, it īpaši no iestādes minētās konkrēto dokumentu publiskošanas negatīvās ietekmes uz lēmumu pieņemšanas procesu (spriedumi, 2008. gada 18. decembris, *Muñiz/Komisija*, T-144/05, nav

publicēts, EU:T:2008:596, 75. punkts; 2011. gada 7. jūnijs, *Toland/Parlaments*, T-471/08, EU:T:2011:252, 71. punkts, un 2014. gada 9. septembris, *MasterCard u.c./Komisija*, T-516/11, nav publicēts, EU:T:2014:759, 62. punkts).

- 65 Šo judikatūru nevar interpretēt tādējādi, ka tā ietvertu prasību iestādēm iesniegt pierādījumus, kas liecinātu par šāda riska pastāvēšanu. Šajā ziņā ir pietiekami, ka apstrīdētajā lēmumā ir iekļauti konkrēti elementi, kas ļauj secināt, ka tā pieņemšanas datumā kaitējums lēmumu pieņemšanas procesam bija saprātīgi paredzams, nevis gluži hipotētisks, it īpaši norādot, ka šajā datumā pastāvēja objektīvi iemesli, kas ļāva saprātīgi paredzēt, ka šāds kaitējums notiktu, ja pieprasītie dokumenti tiktu publiskoti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 7. jūnijs, *Toland/Parlaments*, T-471/08, EU:T:2011:252, 78. un 79. punkts).
- 66 Tomēr saskaņā ar judikatūru attiecīgajai iestādei ir iespēja atsaukties uz vispārīgām prezumpcijām, kas piemērojamas noteiktām dokumentu kategorijām, jo līdzīgi vispārīgi apsvērumi var attiekties uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. punkts; 2010. gada 29. jūnijs, *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 54. punkts, un 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 72. punkts).
- 67 Šādā gadījumā attiecīgajai iestādei ir jāprecizē, uz kādiem vispārīgiem apsvērumiem tā balsta prezumpciju, ka šo dokumentu publiskošana apdraudētu intereses, kuras aizsargātas ar attiecīgo izņēmumu, kas šajā gadījumā ir Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums, un, šādi rīkojoties, tai nav jāveic konkrēts katra no šiem dokumentiem satura vērtējums (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API un Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 76. punkts, un 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 73. punkts).

– *Par trialogu raksturu*

- 68 Ņemot vērā, ka šis strīds attiecas uz piekļuvi saistībā ar notiekošajiem trialogiem sastādīto tabulu ceturtajai slejai, Vispārējā tiesa uzskata par nepieciešamu atgādināt šo sanāksmju būtiskās īpašības. Šajā ziņā jāatzīmē, ka dialogi ir neformāla trīspusēja sanāksme, kurā piedalās Parlamenta, Padomes un Komisijas pārstāvji. Šo tikšanos mērķis ir ātri panākt vienošanos par visiem grozījumiem, kurus akceptējis Parlaments un Padome un kuri pēc tam šīm iestādēm ir jāapstiprina saskaņā ar to attiecīgajām iekšējām procedūram. Dialogā risinātās sarunas saistībā ar likumdošanu var attiekties gan uz politiskiem jautājumiem, gan arī uz tehniskiem juridiskiem jautājumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 15. septembris, *Herbert Smith Freehills/Padome*, T-710/14, EU:T:2016:494, 56. punkts).
- 69 Tādējādi parastajai likumdošanas procedūrai, kura minēta LESD 294. pantā, ir trīs posmi (pirmais lasījums, otrais lasījums un trešais lasījums ar pušu samierināšanu), taču to var pabeigt ikvienā no šiem posmiem, ja Parlaments un Komisija panāk vienošanos. Lai gan šajā procedūrā var būt vajadzīgi pat trīs lasījumi, pieaugoša dialogu praktizēšana liecina par to, ka vienošanās bieži tiek panākta pirmajā posmā (spriedums, 2016. gada 15. septembris, *Herbert Smith Freehills/Padome*, T-710/14, EU:T:2016:494, 57. punkts).
- 70 Dialogi tādējādi ir “iedibināta prakse, lai pieņemtu lielāko daļu tiesību aktu”, un tādēļ Parlaments to uzskata par “izšķirošu likumdošanas procesa posmu” (skat. Parlamenta 2016. gada 28. aprīļa rezolūciju par publisku piekļuvi dokumentiem, 22. un 26. punkts). Tiesas sēdē Parlaments norādīja, ka mūsdienās no 70 līdz 80 % Savienības tiesību aktu tiek pieņemti pēc dialoga.
- 71 Tādēļ ir svarīgi atzīt, ka dialogu izmantošana gadu gaitā ir izrādījusies efektīva un elastīga, jo tā ir ievērojami palielinājusi vienošanās iespējas dažādos likumdošanas procedūras posmos.

- 72 Turklāt nav strīda par to, ka dialogu sanāksmes notiek aiz slēgtām durvīm un ka šajās sanāksmēs panāktās vienošanās, kas parasti ir atspoguļotas dialogu tabulu ceturtajā slejā, likumdevēji pēc tam parasti pieņem un visbiežāk bez būtiskiem grozījumiem, kā to Parlaments apstiprināja savā iebildumu rakstā un tiesas sēdē.
- 73 Parlamenta Reglaments redakcijā, kas bija spēkā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā, šajā sakarā paredz konkrētus noteikumus, kas reglamentē Parlamenta dalību dialogos. Šie noteikumi ir iekļauti minētā reglamenta 6. nodaļas 73. un 74. pantā “Likumdošanas procedūras pabeigšana”, kā arī minētā Reglamenta XIX un XX pielikumā, kas skaidri parāda, ka saskaņā ar Parlamenta Reglamentu dialogi patiešām ir daļa no likumdošanas procesa.
- 74 Turklāt no Parlamenta 2016. gada 28. aprīļa rezolūcijas (skat. iepriekš 70. punktu) 27. punkta nešaubīgi izriet, ka dialogu dokumenti “ir saistīti ar likumdošanas procedūrām un pret tiem principā nedrīkst attiekties citādi kā pret citiem likumdošanas dokumentiem”.
- 75 Tādēļ un pretēji tam, ko Padome apgalvo iestāšanās raksta 43. punktā, ir jāsecina, ka dialogu tabulas ir daļa no likumdošanas procesa.

– *Par vispārējās prezumpcijas pastāvēšanu attiecībā uz notiekošu dialogu tabulu ceturtais slejas nepubliskošanu*

- 76 Tagad ir jānosaka, vai, neraugoties uz faktu, ka attiecīgie dokumenti ir jāuzskata par daļu no likumdošanas procesa, ir jāatzīst, ka pastāv vispārēja prezumpcija par notiekošo dialogu tabulas ceturtais slejas nepubliskošanu.
- 77 Šajā ziņā, pirmkārt, ir svarīgi uzsvērt, ka Savienības primārajos tiesību aktos ir noteikta cieša principiāla saikne starp likumdošanas procedūrām un atklātuma un pārskatāmības principiem (šajā nozīmē skat. ģenerālvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumus lietā Padome/*Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:325, 39. un 40. punkts). Jo īpaši LESD 15. panta 2. punktā ir noteikts, ka “Eiropas Parlamenta sēdes ir atklātas, tāpat kā Padomes sēdes, kad tā izskata leģislatīva akta projektu un balso par to”.
- 78 Turklāt tieši pārskatāmība likumdošanas procesu jautājumā ir tā, kas, dodot iespēju atklāti apspriest dažādu viedokļu atšķirības, veicina iestāžu lielāku leģitimitāti Savienības pilsoņu uztverē un palielina uzticību tām. Patiesībā informācijas un debašu neesamība drīzāk ir tas, kas pilsoņu apziņā var izraisīt šaubas ne vien attiecībā uz atsevišķa tiesību akta tiesiskumu, bet arī attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procesu kopumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 59. punkts).
- 79 Tiesai jau ir bijusi iespēja norādīt, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētā izņēmuma kontekstā jēdzieni attiecīgās iestādes “lēmums” un “lēmumu pieņemšana” ir jāaplūko īpašā situācijā, kad tā rīkojas likumdevēja statusā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46. punkts, un 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, EU:T:2011:105, 57. punkts).
- 80 Kaut arī, vispārīgi runājot, iepriekš 58. punktā minētās visplašākās iespējamās piekļuves atzīšana nozīmē tiesības uz prasīto dokumentu satura pilnīgu publiskošanu, vienīgais veids, kā ierobežot šo tiesību izmantošanu, ir izņēmumu, kas paredzēti Regulā Nr. 1049/2001, šaura piemērošana, šie apsvērumi acīmredzami ir īpaši nozīmīgi, ja šie dokumenti ietilpst Savienības likumdošanas darbībā, kā tas izriet no Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 6. apsvēruma, saskaņā ar kuru šādā gadījumā ir jāatļauj pat vēl plašāka piekļuve dokumentiem. Pārskatāmība šajā kontekstā palīdz stiprināt demokrātiju, dodot pilsoņiem iespēju pārbaudīt visu informāciju, kas ir likumdošanas akta pamatā. Pilsoņu iespēja pārzināt likumdošanas darbības pamatus ir nosacījums tam, lai tie varētu efektīvi īstenot savas

demokrātiskās tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46. punkts; 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 33. punkts, un 2016. gada 15. septembris, *Herbert Smith Freehills/Padome*, T-710/14, EU:T:2016:494, 35. punkts).

- 81 Tāpēc atklātuma un pārskatāmības principi ir neatņemama Savienības likumdošanas procesa sastāvdaļa.
- 82 Otrkārt, ir jākonstatē, ka saskaņā ar judikatūru Tiesa ir atzinusi, ka vispārēja prezumpcija par nepublicēšanu pastāv tikai attiecībā uz tādu lietas materiālu dokumentu kopumu, kas pieder notiekošai administratīvai vai tiesas procedūrai (spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *ClientEarth/Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 77. un 78. punkts), bet nekad līdz šim – likumdošanas procedūrai. Turklāt pat administratīvajos jautājumos prezumpcijas, kuras ir atzinusi Savienības tiesa, ir saistītas ar īpašām procedūrām (attiecībā uz valsts atbalstu kontroli skat. spriedumu, 2010. gada 29. jūnijs, *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 54. un 55. punkts; attiecībā uz koncentrāciju kontroli skat. spriedumu, 2012. gada 28. jūnijs, *Komisija/Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 123. punkts, un attiecībā uz Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [LESD 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), skat. 2014. gada 27. februāra spriedumu, *Komisija/EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 93. punkts), savukārt dialogu darbs pēc definīcijas aptver visu likumdošanas darbību.
- 83 Visbeidzot, kaut arī Padome un Komisija apgalvo, ka likumdošanas procesa efektivitāte un integritāte, kā noteikts LES 13. panta 1. punktā un LESD 294. pantā, ļauj iestādēm pamatoties uz vispārējo prezumpciju par notiekošo dialogu tabulu ceturtais slejas nepublicēšanu, jāatzīmē, ka neviens no šiem pantiem neparedz šādu prezumpciju un ka nekas to formulējumā neliecina par interpretāciju, kuru atbalstītu iestādes, kas iestājušās lietā, jo īpaši tādēļ, ka likumdošanas procesa efektivitāte un integritāte nedrīkst mazināt atklātuma un pārskatāmības principus, uz kuriem minētais process ir balstīts.
- 84 Līdz ar to ir jākonstatē, ka uz notiekošo dialogu tabulu ceturto sleju, kas attiecas uz notiekošo likumdošanas procedūru, nevar attiecināt vispārējo prezumpciju par nepublicēšanu.

– *Par lēmumu pieņemšanas procesa nopietnu apdraudējumu*

- 85 Tā kā Parlaments nevar pamatot strīdīgo piekļuves atteikumu ar vispārējo prezumpciju par nepublicēšanu, ir jāpārbauda, vai šī iestāde saskaņā ar iepriekš 62. un 63. punktā minēto judikatūru ir izpildījusi pienākumu sniegt paskaidrojumus par to, kā pilnīga piekļuve attiecīgajiem dokumentiem varētu konkrēti un reāli apdraudēt intereses, kuras aizsargā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums, jo šāda apdraudējuma risks ir pamatoti paredzams, nevis tikai hipotētisks.
- 86 Vispirms ir jāprecizē, ka šīs prasības mērķis nav nodrošināt tiešu piekļuvi notiekošo dialogu darbam Regulas Nr. 1049/2001 12. panta izpratnē. Šā strīda mērķis ir vienīgi nodrošināt piekļuvi attiecīgo dokumentu ceturtajai slejai, kurai var piekļūt tikai pēc īpaša lūguma, kas iesniegts, pamatojoties uz šo regulu.
- 87 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments tostarp norādīja, ka attiecīgās tabulas bija izstrādātas notiekošajos dialogos par jautājumu, par kuru galīgo lēmumu nebija pieņēmis ne pats Parlaments, ne citi likumdevēji, tāpēc lēmumu pieņemšanas process bija jāuzskata par notiekošu. Pēc Parlamenta domām, attiecīgo tabulu ceturtais slejas publicēšana būtu “faktiski, konkrēti un nopietni” ietekmējusi minēto procesu, ņemot vērā faktu, ka policijas sadarbības joma, uz kuru attiecas šīs tabulas, bija ļoti sensitīva, jo īpaši ciktāl runa ir par datu aizsardzību un Eiropola valdi. Parlaments arī minēja paredzamo risku, ka Padomes prezidentūras nostājas atklāšana pirms sarunu beigām apdraudētu iestāžu labu sadarbību un

ietekmētu sarunu procesu ar iespēju zaudēt savstarpēju uzticēšanos un nepieciešamību pārskatīt darba metodes, un šo risku varētu novērst tikai pēc tam, kad ir panākta vienošanās par visiem tekstiem. Tāpat tas norādīja, ka attiecīgo tabulu ceturtais slejas publiskošana, visticamāk, palielinātu sabiedrības spiedienu uz sarunās iesaistītajām personām, padarot kopējas nostājas pieņemšanu neiespējamu vai vismaz ievērojami sarežģītāku. Tādējādi Parlaments atsaucās uz principu, ka “par neko nav panākta vienošanās, kamēr nav panākta vienošanās par visu”, lai parādītu, ka viena elementa publiskošana, pat ja tas pats par sevi nav sensitīvs, var negatīvi ietekmēt visus pārējos dokumentācijas elementus. Tādēļ Parlaments secināja, ka piekļuve visu attiecīgo tabulu ceturtajai slejai ir jāatsaka, “kamēr tekstu, par kuru ir panākta vienošanās, nav apstiprinājušas abas puses”.

- 88 No iepriekš minētā izriet, ka, pirmkārt, Parlaments ir pamatojies uz īpašiem apsvērumiem par notiekošo likumdošanas procedūru saistībā ar policijas sadarbības jomas ļoti sensitīvo raksturu un it īpaši datu aizsardzību šīs sadarbības ietvaros, kā arī Eiropola valdes sastāvu. Otrkārt, Parlaments arī balstījās uz vispārīgiem apsvērumiem, kas pēc būtības bija saistīti ar dialogu tabulu ceturtajā slejā esošās informācijas provizorisko raksturu, uzticēšanās gaisotni dialogos, ārējā spiediena risku, kas varētu ietekmēt notiekošo diskusiju norisi, tās pārdomu telpas saglabāšanu un piekļuves atteikuma pagaidu raksturu.
- 89 Pirmām kārtām, attiecībā uz konkrētajiem apsvērumiem saistībā ar attiecīgo likumdošanas procedūru, kas izklāstīti apstrīdētajā lēmumā, pirmkārt, ir jānorāda, ka tajā minētais fakts, ka attiecīgie dokumenti ir saistīti ar policijas sadarbību, kā tāds nav pietiekams, lai pierādītu šo dokumentu sevišķi sensitīvo raksturu. Pretējs risinājums nozīmētu atbrīvot ikvienu Savienības tiesību jomu no prasībām attiecībā uz konkrēto likumdošanas procesu pārskatāmību.
- 90 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka Eiropola rīcībā esošo datu pārvaldības un uzglabāšanas politika ir īpaši sensitīva, ir jāatzīmē, ka strīdīgie dokumenti attiecas uz regulas projektu, kas ir vispārēja un obligāta visos tās elementos un tieši piemērojama visās dalībvalstīs, kura, protams, attiecas uz pilsoņiem, jo īpaši tāpēc, ka tas ir likumdošanas priekšlikums, kas tieši ietekmē Savienības pilsoņu tiesības, jo īpaši viņu tiesības uz personas datu aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe/Padome*, T-233/09, EU:T:2011:105, 77. punkts), un tas nozīmē, ka šo regulas projektu nevar uzskatīt par sensitīvu saskaņā ar jebkuru kritēriju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 63. punkts).
- 91 Treškārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka debātes par Eiropola valdes sastāvu ir ļoti sensitīvas, ir jāatzīmē, ka šis jautājums drīzāk ir institucionāla vai organizatoriska rakstura. Lai gan šāds jautājums var izrādīties delikāts vai pat grūts, ņemot vērā attiecīgās intereses un problēmas, to tomēr nevar uzskatīt par īpaši sensitīvu, ja nav konkrētu pierādījumu, kas pamatotu šādu apgalvojumu.
- 92 Ceturtkārt, no attiecīgo dokumentu pilna teksta, ko Parlaments tagad ir publiskojis (skat. iepriekš 26. punktu), izriet, ka pagaidu priekšlikumi vai vienošanās, kas ir iekļautas minēto dokumentu ceturtajā slejā, attiecās vienīgi uz abstraktiem un vispārīgiem jautājumiem, neminot jebkādu sensitīvu informāciju saistībā ar, piemēram, cīņu pret terorismu vai organizēto noziedzību vai jebkāda saistībā ar policijas datiem par personām, darbībām vai konkrētiem projektiem.
- 93 Jo īpaši no dokumenta LIBE-2013-0091-02 izriet, ka ceturtajā slejā minētie teksti ilustrē klasisku likumdošanas darbu saistībā ar aģentūras, šajā gadījumā Eiropola, organizāciju, tās attiecību definēšanu ar valsts iestādēm, saistībā ar tās uzdevumiem, valdes sastāvu utt. Šajā slejā ir ietverti vispārēji noteikumi, kas parāda saskaņotos redakcionālos grozījumus, norādes par jautājumiem, kuri tiks apspriesti vēlāk vai par kuriem tiks turpinātas debātes, par ko noteiktās vietās liecina termins “idem”, kā arī vairāki tukši lauki.

- 94 Dokumenta LIBE-2013-0091-03 ceturajā slejā arī neietver nekādu konfidenciālu informāciju un tikai sniedz ierobežotu skaitu vispārēju noteikumu, kā arī ietver vairākas norādes, piemēram, “Parlaments ir uzaicināts pārskatīt šo grozījumu”, “šos Parlamenta grozījumus var apsvērt” vai arī “Parlamenta grozījumu, iespējams, varētu atspoguļot apsvērumā”, un vairāki tukši lauki.
- 95 Turklāt informācija, kas iekļauta attiecīgo dokumentu ceturtajā slejā, šajā gadījumā nešķiet sensitīvāka par informāciju, kas ietverta pirmajās trīs slejās, kurām prasītājam tika piešķirta piekļuve ar apstrīdēto lēmumu.
- 96 Visbeidzot, ir jāuzsver, ka Regulas Nr. 1049/2001 9. pantā ir paredzēta īpaša procedūra, ja dokuments, kuram pieprasa piekļuvi, var tikt definēts kā “slepens dokuments” (spriedums, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, EU:T:2011:105, 78. punkts), tomēr šajā lietā Parlaments šādu procedūru nepiemēroja.
- 97 Līdz ar to, lai gan attiecīgo dokumentu ceturtais slejas saturs attiecas uz samērā nozīmīgiem jautājumiem, kuri ir gan politiski gan juridiski sarežģīti, tas, šķiet, nav īpaši sensitīvs tādā ziņā, ka publiskošanas gadījumā tiktu apdraudētas būtiskas Savienības vai dalībvalstu intereses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, EU:T:2011:105, 78. punkts).
- 98 Otrām kārtām, attiecībā uz apstrīdētajā lēmumā izklāstītajiem vispārīgajiem apsvērumiem, pirmkārt, ciktāl runa ir par apgalvojumu, ka notiekošā dialoga laikā piekļuve attiecīgo dokumentu ceturtajai slejai palielinātu sabiedrības spiedienu uz referentu, ēnu referentiem un politiskajām grupām, ir jāuzsver, ka demokrātiskās leģitimitātes principā balstītā sistēmā likumdevējiem attiecībā pret sabiedrību ir jāuzņemas atbildība par savu rīcību. Lai pilsoņi varētu izmantot savas demokrātiskās tiesības, ir jāpastāv iespējai detalizēti sekot iestādēs notiekošajam lēmumu pieņemšanas procesam, piedalīties likumdošanas procedūrās un piekļūt visai atbilstošajai informācijai (spriedums, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, EU:T:2011:105, 69. punkts). Turklāt LES 10. panta 3. punktā ir noteikts, ka ikvienam pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē un ka lēmumus pieņemt iespējami atklāti, un tie cik iespējams ir tuvināti pilsoņiem. Tādējādi jebkura konkrēta priekšlikuma vai pagaidu likumdošanas vienošanās publiskā izpaušme, par ko ir notikusi vienošanās dialogā un kas ir iekļauta dialoga tabulu ceturtajā slejā, ir Savienības pilsoņu demokrātisko tiesību īstenošana, jo īpaši tādēļ, kā norādīts iepriekš 72. punktā, ka šīs vienošanās parasti tiek pieņemtas bez nozīmīgiem citu likumdevēju grozījumiem.
- 99 Kaut arī judikatūrā ir atzīts, ka ārējā spiediena risks var būt leģitīms pamats, lai ierobežotu piekļuvi dokumentiem, kas saistīti ar lēmumu pieņemšanas procesu, šāda ārējā spiediena esamība ir jānodrošina ar pārlicību un pierādījumiem, ka tāda ārēja spiediena dēļ ir pamatoti paredzams risks būtiski ietekmēt pieņemamo lēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 18. decembris, *Muñiz* /Komisija, T-144/05, nav publicēts, EU:T:2008:596, 86. punkts). Tomēr no lietas materiāliem nav iespējams secināt šāda ārējā spiediena īstenošanos, ja attiecīgo dokumentu ceturajā slejā tiktu publiskota. Tāpēc Vispārējās tiesas rīcībā esošajos lietas materiālos nekas neliecina par to, ka attiecībā uz konkrēto likumdošanas procedūru Parlaments pamatoti varēja sastapties ar reakciju, kas pārsniedz to, kuru varētu sagaidīt no sabiedrības ikviena likumdevēja iestāde, kas iesniedz likumprojekta grozījumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, EU:T:2011:105, 74. punkts).
- 100 Otrkārt, runājot par tās informācijas pagaidu raksturu, kas ietverta dialogu tabulu ceturtajā slejā, ciktāl tās saturs var mainīties atkarībā no dialogu norises, ir jāatzīmē, ka šīs informācijas pagaidu raksturs pats par sevi nepamato Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētā izņēmuma piemērošanu, jo šajā noteikumā nav veikta nošķiršana atkarība no diskusiju gaitas. Šajā normā vispārīgā veidā ir paredzēti dokumenti, kas attiecas uz jautājumu, par kuru attiecīgā iestāde “vēl nav pieņēmusi lēmumu”, pretēji minētās regulas 4. panta 3. punkta otrajai daļai, kurā ir paredzēts gadījums, kad attiecīgā iestāde ir pieņēmusi lēmumu. Šajā gadījumā pašreizējo diskusiju provizorisks

- raksturs un fakts, ka vēl nav panākta vienošanās vai kompromiss attiecībā uz dažiem ierosinātajiem priekšlikumiem, tādējādi neļauj secināt, ka lēmumu pieņemšanas process ir nopietni apdraudēts (spriedums, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, EU:T:2011:105, 76. punkts).
- 101 Šajā ziņā nav nozīmes tam, vai attiecīgie dokumenti bija tikuši iesniegti vai saņemti lēmumu pieņemšanas procesa agrīnā, vēlīnā vai noslēguma stadijā. Tāpat fakts, ka dokumenti tika iesniegti vai saņemti formālā vai neoficiālā kontekstā, neietekmē Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētā izņēmuma interpretāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 15. septembris, *Herbert Smith Freehills*/Padome, T-710/14, EU:T:2016:494, 48. punkts).
- 102 Turklāt Vispārējai tiesai jau ir bijusi iespēja norādīt, ka priekšlikums pēc savas būtības ir paredzēts diskusijām, un šo diskusiju rezultātā tas nav jāatstāj negrozīts. Sabiedrība var ļoti labi saprast, ka priekšlikuma autors vēlāk var grozīt šī priekšlikuma saturu (spriedums, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, EU:T:2011:105, 69. punkts). Tieši šo pašu iemeslu dēļ pieteikuma pieklūt notiekoša trialoga dokumentiem iesniedzējs pilnībā apzinās šīs informācijas provizorisko raksturu. Tāpat viņš var pilnībā saprast, ka saskaņā ar principu “par neko nav panākta vienošanās, kamēr nav panākta vienošanās par visu” ceturtajā slejā esošā informācija var tikt grozīta visu trialoga diskusiju laiku, līdz tiek panākta vienošanās par visu tekstu.
- 103 Treškārt, attiecībā uz pamatu, kas saistīts ar iespējamo uzticēšanās zaudēšanu starp Savienības iestādēm un iespējamo to sadarbības pasliktināšanos it īpaši ar Padomes prezidentūru, ir jāatgādina, ka Savienības iestādēm ir jāievēro LES 13. panta 2. punkta otrais teikums, kurā ir noteikts, ka “iestādes īsteno savstarpēju lojālu sadarbību” (spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, Komisija/Padome, C-425/13, EU:C:2015:483, 64. punkts). Šī sadarbība ir īpaši svarīga Savienības likumdošanas darbībai, kas prasa attiecīgo iestāžu ciešu sadarbību. Tādējādi gadījumos, kad Savienības likumdošanas procedūras īstenošana ir uzticēta vairākām iestādēm, tām saskaņā ar lojālas sadarbības pienākumu, kāds noteikts arī LES 4. panta 3. punkta pirmajā daļā, ir jārikojas un jāsadarbojas, lai varētu efektīvi īstenot minēto procesu, kas nozīmē, ka jebkāda iestāžu uzticības pasliktināšanās varētu būt šī pienākuma neizpilde.
- 104 Jānorāda, ka, no vienas puses, tieši pamatojoties uz lojālas sadarbības principu, šajā lietā Parlaments apspriedās, kā tas to norādīja tiesas sēdē, ar Padomi un Komisiju pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, bet, no otras puses, lai pamatotu iepriekš 103. punktā minēto principiālo izklāstu, Parlaments neiesniedza nekādu materiālu pierādījumu, un tas nozīmē, ka iespējamais risks šķiet hipotētisks, jo nav konkrētu pierādījumu tam, ka attiecībā uz attiecīgo likumdošanas procedūru piekļuve attiecīgo dokumentu ceturtajai slejai varētu traucēt attiecīgo iestāžu lojālai sadarbībai. Turklāt, tā kā iestādes trialogu kontekstā izsaka savus attiecīgos viedokļus par konkrētu likumdošanas priekšlikumu un tā pieļaujamo attīstību, fakts, ka šī informācija pēc pieprasījuma tiek publiskota, pats par sevi nav šķērslis lojālai sadarbībai, kura iestādēm saskaņā ar LES 13. pantu ir jāīsteno savā starpā.
- 105 Ceturtkārt, runājot par Parlamenta, Padomes un Komisijas šī strīda kontekstā izvirzīto vajadzību nodrošināt telpu pārdomām (*space to think*), jāatzīmē, ka trialogi ir daļa no likumdošanas procesa, kā norādīts iepriekš 75. punktā, un ka tie, pēc Parlamenta paša vārdiem, veido “ievērojamu likumdošanas procedūras posmu, nevis atsevišķu “pārdomu telpu”” (Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcija par publisku piekļuvi dokumentiem, 29. punkts).
- 106 Turklāt, kā Parlaments norādīja tiesas sēdē, pirms kompromisa tekstu iekļaušanas trialoga tabulu ceturtajā slejā dažādu dalībnieku sanāsmēs var notikt sarunas šādu tekstu sagatavošanai, lai tādējādi netiktu apšaubīta brīva informācijas apmaiņas iespēja, jo, kā tas ir norādīts šī sprieduma 86. punktā, šis strīds neattiecas uz jautājumu par tiešu piekļuvi trialogu darbam, bet gan attiecas uz piekļuvi dokumentiem, kas sagatavoti saistībā ar šiem trialogiem pēc piekļuves pieprasījuma.
- 107 Piektkārt, attiecībā uz pamatojumu, kas attiecas uz atteikuma pagaidu raksturu, ņemot vērā faktu, ka, tiklīdz darbs ir pabeigts, atkarībā no gadījuma varētu tikt piešķirta pilnīga piekļuve trialogiem, vispirms ir jānorāda, ka trialogu darbs varētu iestiepties ievērojami ilgi. Tāpēc prasītājs, nesaņemot iebildumus,

- tiesas sēdē norādīja, ka dialogi ilgstot vidēji septiņus līdz divpadsmit mēnešus. Tāpēc varētu būt runa par ievērojamu laika posmu, kura laikā dialogu darbs joprojām paliek neatklāts sabiedrībai. Turklāt šī darba ilgums joprojām ir neskaidrs, jo tas ir atšķirīgs atkarībā no konkrētās likumdošanas procedūras.
- 108 Turpinājumā – protokoli, kas Parlamenta sarunu grupām, kuras piedalās dialogos, ir jā sastāda attiecīgās parlamentārās komitejas nākamajā sanāksmē saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 73. panta 4. punkta otro daļu, visticamāk, neatrisinās dialogu darba pārskatāmības trūkumu šajā laikposmā. Atbildot uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem, Parlaments paskaidroja, ka šiem protokoliem ir raksturīga “liela elastība to formas ziņā” un ka “starp dažādām parlamentārajām komitejām [neesot] vienotas prakses attiecībā uz protokolu formu un publiskošanu”. Tādējādi šie protokoli var būt kā attiecīgās komitejas priekšsēdētāja vai referenta paziņojums, kas adresēts visiem tās locekļiem vai tikai koordinātoru sanāksmei, kura parasti notiek aiz slēgtām durvīm, vai mutisks paziņojums, vai arī īsa informācija minētās komisijas informatīvajos biļetenos. Sīki izstrādātu un vienotu protokolu trūkums un to mainīgā publicitāte neļauj samazināt notiekošā dialoga darba pārskatāmības trūkumu.
- 109 Visbeidzot, kā tas tika norādīts šī sprieduma 70. punktā, dialogu darbs ir izšķirīgs posms likumdošanas procedūrā, jo to beigās tiek panākta un pieņemta vienošanās, kuru visbiežāk likumdevēji pēc tam vairs būtiski negroza (skat. iepriekš 72. punktu). Šo iemeslu dēļ apstrīdēto piekļuves atteikumu nevar pamatot attaisnot ar tā pagaidu raksturu bez izņēmuma un bez nošķiršanas. Šāds vispārējs pamatojums, kas varētu attiekties uz visiem dialogiem, *de facto* radītu tādas pašas sekas kā vispārēja prezumpcija par nepubliskošanu, taču uz to atsaukties nevar (skat. iepriekš 76.–84. punktu).
- 110 Turklāt Vispārējā tiesa atzīmē, ka Parlaments savā 2014. gada 11. marta Rezolūcijā par publisku piekļuvi dokumentiem aicināja Komisiju, Padomi un pats sevi “nodrošināt neformālo trīspusējo sarunu lielāku pārredzamību, sasaucot atklātas sanāksmes un standartizētā un viegli pieejamā interneta vidē publicējot dokumentāciju, tostarp darba kalendārus, darba kārtības, protokolus, izskatītos dokumentus, grozījumus, pieņemtos lēmumus, informāciju par dalībvalstu delegācijām un to nostājas, kā arī protokolus, nekādi neskarot Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 1. punktā uzskaitītos izņēmumus un saskaņā ar tiem”.
- 111 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, neviens no Parlamenta izvirzītajiem pamatiem, atsevišķi vai kopumā, nepierāda, ka bija pamatoti paredzams, nevis tikai hipotētisks fakts, ka pilnīga piekļuve attiecīgajiem dokumentiem varētu radīt konkrētu un faktisku apdraudējumu attiecīgajam lēmumu pieņemšanas procesam Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmās daļas izpratnē.
- 112 Tomēr ir jāuzsver, ka nevar atbalstīt prasītāja apgalvojumu, ka Parlamentam nav novērtējuma brīvības atteikties piešķirt piekļuvi dokumentiem, kas izstrādāti notiekošos dialogos. Šādi iestādēm tiktu liegts atteikties piešķirt piekļuvi likumdošanas dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzēto izņēmumu, neraugoties uz faktu, ka likumdošanas process nav izslēgts no šīs regulas piemērošanas jomas. Tādējādi iestādēm joprojām ir tiesības, pamatojoties uz šo normu, pienācīgi pamatotos gadījumos atteikties piešķirt piekļuvi noteiktiem likumdošanas dokumentiem.
- 113 No visa iepriekš minētā izriet, ka Parlaments ir pārkāpis Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmo daļu, ar apstrīdēto lēmumu atsakoties procedūras laikā publiskot attiecīgo dokumentu ceturto sleju tāpēc, ka tas varētu nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanas procesam.
- 114 Tādējādi apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, un nav jāizvērtē ne jautājums par sevišķu sabiedrības interešu esamību, kas pamatotu šīs informācijas publiskošanu, ne arī otrais pamats, kas ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, EU:T:2011:105, 85. punkts).

Par tiesāšanās izdevumiem

- 115 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem.
- 116 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādēļ Padome un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Parlamenta Lēmumu A(2015) 4931 (2015. gada 8. jūlijs), ciktāl tas attiecas uz atteikumu piešķirt *Emilio De Capitani* pilnīgu piekļuvi dokumentiem LIBE-2013-0091-02 un LIBE-2013-0091-03.**
- 2) **Parlaments sedz savus un atlīdzina *E. De Capitani* tiesāšanās izdevumus.**
- 3) **Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Van der Woude

Tomljenović

Bieliūnas

A. Marcoulli

A. Kornezov

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 22. martā.

[Paraksti]